

Sinaïek

Tijdschrift van Heemkring
"Den Dissel" Sinaai

De huishoudschool bij de Zusters Maricolen

Inhoud:

Disselingen Etienne De Meester	blz. 3
De Bloknijverheid Jos Daems	blz. 4
Dialectnamen rond de vogelvangst Paul Vercauteren	blz. 9
Kroniek 1955 - 1956 Etienne De Meester	blz. 12
Overledenen 1998 André Bal & Etienne De Meester	blz. 14
“Feestmaal - 27 september 1910”	blz. 16

Ons archief is toegankelijk van 10u tot 11u30
op zaterdag 13 & 27 jan. - 10 & 24 febr. - 10& 24 mrt. 2007

Sinaïek is een uitgave van heemkring “Den Dissel” en verschijnt 4 keer per jaar.
Het bestuur: voorzitter Etienne De Meester, secretaris André Verschelden, penning-
meester Marleen De Poortere, leden: Emiel Aerssens, Annemie Bogaert, Etienne
Bogaert, Herman Coddens, Jos Daems, Johan De Smedt, André Geerinck, Georges
Tallir, Walter Vermeiren
V.U. Etienne De Meester, Edgar Tinelstraat 28 9112 Sinaai

Disselingen

De Nazomer van Sinaai

Met een goed gevulde raadszaal bij de voorstelling van ons jaarboek, geïnteresseerde deelnemers aan de kerkhofwandelingen, nieuwsgierige kijkers bij de lijkwagen voor de kerkdeur en veel bezoekers voor de tentoonstelling over de Moervaartmeersen en Astgemete kunnen we heel tevreden zijn over het aandeel van onze heemkring in de Nazomer van Sinaai.

Lidmaatschap "Den Dissel"

Veel van onze leden maakten van het bezoek aan de tentoonstelling gebruik om hun lidgeld te betalen. Zij kregen onmiddellijk het jaarboek "Van H. Kindsheid tot Missiestoet" en de gebundelde Sinaïek 2006 mee naar huis. Bovendien mochten we ruim 80 nieuwe leden inschrijven. Wie nog lid wil blijven of worden moet zich reppen, want de 300 exemplaren zijn bijna allemaal de deur uit.

Dialect

In dit eerste nummer van Sinaïek 2007 starten we met een eerste bijdrage in de nieuwe rubriek "dialect". Samen kozen we voor een thematische behandeling in plaats van een alfabetische opsomming van woorden.

In het eerste onderwerp beschrijft en verklaart vogelkenner Paul Vercauteren een reeks dialectwoorden rond de vogelvangst. In een tweede deel (volgende nummer) zullen de dialectnamen van de vogels uit onze streek aan bod komen.

De Nacht van de Geschiedenis

Ondertussen zijn de plannen voor deelname aan de "Nacht van de Geschiedenis" op 27 maart 2007 heel wat concreter geworden. Samen met het bestuur van de plaatselijke afdeling van het Davidsfonds hebben we reeds een programma uitgewerkt rond het thema "Aan tafel".

In een tentoonstelling willen we volgende delen onderbrengen:

- een gedekte tafel uit grootmoeders tijd
- een tafel met oud keukenmateriaal en gebruiksvoorwerpen
- een hoekje met oude, maar mooie menu's om ons te laten watertanden

Ook willen we voor de liefhebbers een oud gerecht, de slijtpap of vlaaikenspap, klaar maken en laten proeven. Het recept kan je daarna meenemen. Misschien zal een boeiende verteller het geheel nog wat pittiger maken.

Alles gaat door in de zaaltjes naast ons lokaal op de eerste verdieping van het gemeentehuis. Als aanloop naar dit weekend van 24 en 25 maart vindt u vooraan in deze Sinaïek een afbeelding van de huishoudschool en achteraan een rijkelijk menu. Later meer daarover.

Bedanking

Via Tony Waterschoot en Michel Dhondt zijn we in het bezit van de vlag die werd gemaakt ter gelegenheid van de verzusteringsactiviteiten met Heumen-Malden in Nederland.

Etienne De Meester

De Bloknijverheid

naar een eindwerk "Studie van mijn milieu: Sinaai"
van Suzanne Sonnemans uit 1941

Als men vroeger sprak van de bloknijverheid, dan dacht men in de eerste plaats aan het land van Waas - en ook aan ons dorp Sinaai. Vóór en tijdens de eerste wereldoorlog, toen de blok nog de schoen was van niet alleen de arme mensen, maar vrijwel van iedereen, was deze nijverheid te Sinaai heel bloeiend. Dat was zeer normaal, omdat Sinaai over heel wat bomen beschikte: langsheen de straten prijken ze statig in twee rijen, zelfs rond sommige akkers; maar vooral langs de waterlopen vond men ze overvloedig terug.

De eigenaars van deze bomen verkochten ze gewoonlijk aan de plaatselijk blokmakers. In het begin van de 19de eeuw werden al de verrichtingen van "boom tot blok" nog met de hand gedaan. Later, in de jaren dertig kwam er door de verspreiding van de drijfkracht ook te Sinaai een groot bedrijf, waar vijftien en soms man meer werkten.

De landbouwer levert zijn bomen

Bijna alles gebeurde hier machinaal. Het begon met drie soorten bomen die de blokmaker op de zaat stapelde (de zaat is datgene waarop iets rust). De meeste bomen waren canada 's (zowat 90%), daarnaast waren er ook olmen en wilgen. Canada 's gaven niet de beste blokken, maar ze waren wel overvloedig aanwezig. De olm daarentegen was zeldzamer en duurder. Bovendien liet deze boom zich moeilijk bewerken. Olmenblokken waren te zwaar aan de voet, doch werden geprezen om hun duurzaamheid. Het wilgenblokske tenslotte was veruit het beste. Het bleef steeds waterdicht en was het lichtste van allen om te dragen.

De zaat

Van de zaat werden de bomen op een wagentje geladen en tot voor de mechanische kortzaag gestoken. Een kortzaag is een cirkelzaag voor het dwars afzagen van hout, die het in een ommezwaai in afgemeten schijven zaagt. Nadat de schijven dan gepeld waren, en de zwaarste stukken in twee werden gekloven, kwamen ze onder de gevaarlijke lintzaag, een zaag met een smal blad zonder eind dat over wielen loopt, ook bandzaag genoemd.

Men begon met het aftekenen van de schijven om...

...de bomen vervolgens met de kortzaag te verdelen in stukken...

...zodat de kliever de pellen kon afstoten.

Deze zaag verdeelde het hout verder in kleinere stukken en gaf ze een eerste grove blokvorm. De lintzager nummerde ze meteen en stapelde ze bij paren gereed voor de kapmachine. Deze machine kapte de stukken niet, maar draaide ze. Ze kreeg haar naam omdat ze de handenarbeid van de kapper vergemakkelijkte. De allernieuwste machines van die tijd konden de blokken met een paar tegelijk omdraaien en konden er per uur een dertigtal verwerken. Een apart rond zaagje zaagde vervolgens de hiel uit de zool. De klomp had dan vrijwel zijn definitieve vorm. De heulmachine, die er vlakbij stond boorde het binnenste in drie keer uit: eerst de hiel, dan de muil en vervolgens de tip. Deze machine werkte met het paar tegelijkertijd en kon er net zoveel uitheulen als ze van de kapmachine kreeg.

Een partij door de lintzaag gereedgezaagde stukken

Na deze bewerking werden de blokken buiten de machineplaats in de heulbank vastgeschroefd en begon men, met veelsoortige messen op lange hechten, aan de nauwkeurige afwerking. Men begon aan de binnenkant. De opsnijder werkte vervolgens op zijn beurt op het snijpaard de buitenkant af. Dit was nog handenarbeid. Van zodra de blokken voldoende gedroogd waren nam het schoormachientje de laatste oneffenheden weg. De betrekker ritste de klompen tot besluit.

Naargelang de vraag van de koopman kon men witte of bruine blokken leveren. Om deze kleur te verkrijgen werden ze bruingerookt boven een smeulend vuurtje van nat hout, gevernist of op verschillende manieren beschilderd. Als ze volledig klaar waren werden ze geboord, bij paren aaneengeknoopt en in wissel gebonden, in stapels van dertien paar.

De grootste klanten van de Sinaaise blokken waren West-Vlaanderen en Nederland. Met vrachtwagens of per spoor werden ze ter bestemming gebracht. Men leverde ook blokken aan Duitsland.

In tegenstelling tot veel andere nijverheden werd na verloop van tijd het handwerk tegenover de machinale voortbrengst in kwaliteit achteruitgesteld. De machineblok was geprefereerd en werd duurder betaald, terwijl duizenden handblokken onder het stof lagen te vergaan.

Een heuler aan zijn heulbank

De betrekker tijdens het ritsen

Ondanks het feit dat sommige kunstig afgewerkte klompen zeer sierlijk waren, werd de blok in de jaren dertig reeds misprezen. De nijverheid leed fel onder de crisis: er werden te veel klompen gefabriceerd, de productie was te groot en de klomp werd niet meer gedragen, noch door de arbeiders, noch door de kinderen, en zeker niet meer in de zomer. Een blokmaker zei het heel typisch:

“De blok moet verongelukt worden en niet versleten.”

Men hoopte dat de bloknijverheid ooit zijn vroegere bloei zou terugkrijgen en dat het de hoofdnijverheid van Sinaai zou worden. Want men vreesde toen dat vele arbeiders zouden gedwongen worden uit noodzaak werk te gaan zoeken in de grote steden als dokwerker. En dat zag men niet graag in een klein dorp.

Alles goed beschouwd kende deze nijverheid een grote bloeiperiode, maar rond 1960 sloot in Sinaai de laatste blokfabriek “Van den Broeck” haar deuren en daarmee was deze zo belangrijke nijverheid voorgoed verdwenen uit Sinaai.

Gelukkig heeft men nog foto 's bewaard en klinkt er nog het “Wijsje van de Klompenmaker” een liedje dat ik onlangs nog hoorde, om dit beroep in ere te houden.

Blokken van Van Den Broeck voor Nederland

Wijsje van den Klompenmaker.

*Kap ik mijn wilgenblokjes
Parewijs uit den boom
'k Zie z' onder broek of rokjes
Haperend aan den zoom*

*Ref. Klompen aan de voet
Klompen aan de voet
Staat onze gaitjes goed* } 2 x

Naast de blokken van de firma Van den Broeck hadden we ook de blokmakerij van Theofiel Vermeiren op de Hulstbaan...

...tegenover hen vond men 'De vlijtige blokmakers van Sinaai' of blokmakerij Van Hecke...

...en op het Wijnveld bevond zich blokmakerij Van Wolvelaer.

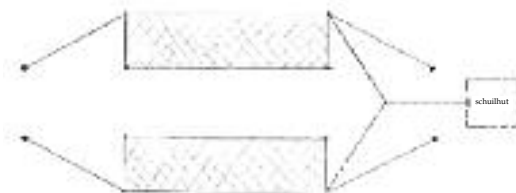
Jos Daems

Dialectnamen rond de vogelvangst

Zowel mijn vader als enkele van mijn ooms waren destijds vogelkenners en beoefenden ook de vogelvangst, vooral met het plat net. Deze vangwijze wordt in ons land reeds eeuwen gebruikt. Op een gravure uit 1582 van Bol wordt de vangst met plat net reeds afgebeeld. Echt veel vogelvangers zou Sinaai nooit hebben gekend, althans niet na 1930, en zeker niet in vergelijking met bv. Beveren en omstreken, waar de vogelvangst bijzonder populair was, zelfs nog in de jaren 1960-1970. Toen in 1972 de vogelvangst met netten definitief werd verboden, werd het vogelvangersmateriaal voorgoed opgeborgen. Enkel mensen die voor het ringwerk slagen in de examens van het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen en een vangvergunning krijgen, kunnen de vangst met netten nog beoefenen. Daar de vangst met plat net bijzonder efficiënt is om een aantal soorten te vangen en te ringen, wordt deze vangwijze momenteel nog steeds toegepast door ringers. Het vangmateriaal is gemoderniseerd (bvb. nylon netten i.p.v. met de hand gebreide netten in garen), het principe is nog steeds hetzelfde als eeuwen geleden. Het spreekt vanzelf dat nu nog slechts een kleine groep mensen in Sinaai de dialectnamen rond de vogelvangst en het gebruikt materiaal kent. Ik als vogelvanger ben er één van, omdat ik dat materiaal nog steeds gebruik.

In een volgende bijdrage zal ik even stilstaan bij de namen van de vogels in ons dialect, in deze tekst wil ik het over de vogelvangst zelf hebben.

De vangst met het plat net (of treknet) was uiteraard niet de enige manier waarop destijds vogels werden gevangen. Het was wel veruit de meest gebruikte, omdat men er op vrij grote schaal vogels mee kon vangen gedurende de najaarstrek. Het spreekt dus voor zich dat dialectnamen rond vogelvangst vooral met deze vangwijze verband houden. Wellicht is een korte beschrijving van het plat net hier op zijn plaats, om verdere verklaringen van de dialectnamen beter te kunnen begrijpen. Het zijn twee netten van meestal 20 m. lang en ca 2 m. breed die op de grond liggen en waarvan één zijde op kabels (vroeger sterke koorden) is bevestigd. De twee kabels zijn ongeveer dubbel zo lang als de netten zelf en worden aan palen vastgemaakt. Beide netten kunnen tezelfertijd dichtgetrokken worden en overlappen elkaar deels in gesloten toestand. Vogels die neerstrijken op de strook tussen beide netten of laag overvliegen kunnen dus worden gevangen. Vroeger werden de netten zelf gebreid door de vangers die er meestal een winter zoet mee waren. Later kwamen er nylon netten op de markt, die machinaal vervaardigd werden.

De opstelling van het plat net, op de foto zien we een vangkot of schuilhok overdekt met brem.

Van links naar rechts Willy Maes, Cyriel Vercauteren en Antoon De Plukker

Dialectnamen in verband met vangst met het plat net

Dein: Vangplaats waar het plat net werd gelegd of ook een voederplaats waar dan later op kon worden gevangen. Het gezegde: “*Onze dein kloppen*” betekende dat men de vangplaats voor het plat net ging leggen.

Klinke: Oorspronkelijk houten paaltje (later in metaal) van ca 50 cm. dat in de grond geslagen wordt. Hierin is een gat geboord waar een metalen staafje wordt doorgestoken en waarop de “springstok” scharniert.

Springstok: Oorspronkelijk houten stok van ca. 2 m. lang. Die scharniert in een “klinke”, met op de top van de stok een gleuf waarin de kabel loopt waaraan het net is vastgemaakt. Houten springstokken werden later metalen buizen.

Pingelhauken: Metalen haken (vaak gemaakt van stevige ijzerdraad) die dienen om de onderkant van de netten in de grond te verankeren.

Trekzeel: Sterk touw, later kabeltje, waarmee de netten konden worden dichtgetrokken.

Kapaale: Het deel van het “trekzeel” dat aan beide springstokken is bevestigd en dan samenkomt tot één touw of kabeltje dat naar het “vangkot” loopt.

Vangkot: Schuilhok van waaruit de vogelvanger het net bedient. Vroeger diende het vangkot vrijwel iedere vangperiode (van 1 oktober tot 15 november) opnieuw te worden opgericht. De vogelvanger was immers meestal afhankelijk van landbouwers en gewassen die werden verbouwd op de percelen waarop hij zijn net wou opstellen.

Geiste: Brem. In veel gevallen werd vroeger te Sinaai brem gebruikt bij het maken van het “vangkot”, maar vaak ook eikentakken, gezien de bladeren daarop lang dekking boden.

Roer: Metalen staafje of stevige ijzerdraad van ca. 40 cm. lang, bevestigd aan een rond stuk hout dat aan weerszijden aan de grond verankerd is en kan scharnieren. Aan de top van het “roer” is een touwtje met draainageltje (ook door vissers gebruikt) waaraan een lokvogel vastgemaakt wordt. Die fladdert als het “roer” omhooggetrokken wordt. Dus ook het werkwoord “**roeren**” wordt gebruikt.

Roervogele: Lokvogel die op het “roer” wordt geplaatst.

Stekvogele: In tegenstelling tot een “roervogele” die op het roer wordt geplaatst, wordt een “stekvogele” vastgemaakt aan een touwtje met draainagel dat met een metalen haakje aan de grond verankerd is.

Gereeleken: Een soort gareeltje dat gemaakt wordt uit smal lint of leder. Het past rond het lichaam van de lokvogel en met het lusje onderaan het gareeltje kan men hem vastmaken aan het “roer” op “op stek” plaatsen.

Sprieschuiffeleir: Een buisvormige lokfluit, speciaal bedoeld om spreeuwen te lokken.

Platte schuifdeur: Plat, rond lokfluitje waarmee meerdere vogelsoorten kunnen worden gelokt.

Peeuwer: Buisvormig lokfluitje met een hol bolletje vooraan, waarmee de roep van de veldleeuwerik wordt geïmiteerd.

Roepmijte: Meestal een platte kooi verdeeld in compartimenten, waarin enkele "roepers" (lokvogels die roepen op hun soortgenoten) zitten. Ofwel een kooitje waarin één lokvogel zit.

Dialectnamen rond andere vangwijzen dan met het plat net

Tierijnemijte: Een vangkooi die speciaal ontworpen was voor de vangst van sijsjes. In één of twee openingen bovenaan de kooi was een soort molentje met 4 vleugels bevestigd die één slag draaiden als er een sijs op neerstreek. Als lokaas werden elzenproppen gebruikt. In het onderste compartiment van de kooi was een lokvogel geplaatst. De vangst met deze kooi was zeer populair want sijen waren gegeerd als kooivogel.

Lijmstok: Een lange stok waarvan de top ingesmeerd was met lijm die verkregen werd door het branden van lijnolie. Sijen die in elzen voedsel zochten, konden op die manier "gestoken" worden. d.w.z. dat men voorzichtig de top van de lijmstok tegen hun vleugels tikte, zodat ze vastzaten. Maar deze vangwijze werd maar door enkelen beoefend en raakte volledig in onbruik na ca. 1950. Korte lijmstokjes, ingewreven met dezelfde substantie, zouden wel nog later gebruikt worden. Een aantal fijne stokjes werd rond een kooitje met lokvogel geplaatst en neerstrijkende vogels werden zo "gelijmd".

Mussenknippere: Klemmetje uit ijzerdraad met twee veren waarmee voornamelijk mussen werden gevangen.

Kroaknippere: Een groter model dan het voorgaande waarmee zelfs kraaien konden worden gevangen.

Kaantnette: Kort net dat langs een houtkant werd gelegd en waarbij de vogels werden aangelokt door het uitstrooien van zaden, soms gecombineerd met een "stekvogel".

Kwakkelbientjen: Was een botje (vaak een bot van een bok) vastgemaakt aan een lederen zakje waarin paardenhaar zat. Tikken op het zakje imiteerde de roep van de kwartel bijna perfect en zo werden kwartels naar een net gelokt dat over lage begroeiing was gehangen.

Paant: Zelf gebreid, vierkant soort hangnetje dat langs een houtkant werd gehangen. Het net viel neer als er een vogel invloog. De bedoeling was vooral om merels en lijsters te vangen.

Kroniek 1955

-augustus:gouden priesterjubiläum en eerste steenlegging kerk

Op 14 augustus werd pater Regulatus Geysen (geboren te Temse) op de wijk Duizend Appels met veel luister gevierd ter gelegenheid van zijn gouden priesterjubiläum. Als jonge priester vertrok hij in 1909 naar Charleroi waar hij "Het werk der Vlamingen" stichtte. In zijn toespraak schetste pater Wenceslaus in enkele snedige volzinnen de verdienstelijke loopbaan van de jubilaris en noemde hem terecht een "goede herder".

In de namiddag trok een stoet door de wijk. Daarna legde Mgr. Stappers de eerste steen van de nieuwe kerk, het levenswerk van pater Reinier, die door zijn toewijding en bijzondere welsprekendheid de nodige fondsen inzamelde. Het noodkerkje, een oude legerbarak die door bereidwilligen van Belsele naar Duizend Appels werd overgebracht, voldeed niet langer aan de behoeften van de wijk.

Mgr. Stappers en pater Regulatus bij de eerste steenlegging van de Sint-Franciscuskerk, die na haar wijding in 1956 gedurende lange tijd de Sint-Antoniuserkerk werd genoemd. Pater Trudo Peersman gaf ze terug haar oorspronkelijke naam.

Kroniek 1956

-augustus: inzegening nieuwe kerk

Op 15 augustus, Onze-Lieve-Vrouw Hemelvaartsdag, werd de nieuwe Sint-Franciscuskerk aan Sinaai-Station ingezegend en in gebruik genomen.

Even voor 10.30u bracht men het H. Sacrament en het beeld van Sint-Antonius over van de noodkapel naar de nieuwe kerk. Daarna volgde een solemne mis, gecelebreerd in aanwezigheid van heel wat personaliteiten.

-september: gedeporteerde gerespatriëerd

SINAAI

STOFFELIJK OVERSCHOT VAN GEDEPORTEERDE GERESPATRIËRD.

Zondag 9 september was de ganse bevolking van Sinaai naar het Dorp gekomen om de plichtigheid bij te wonen voor De Plukker Georges, zoon van wellicht het grootste gezin van België, uit de Kernemelkstraat, waar niet minder dan 28 kinderen zijn.

Georges De Plukker werd te Sinaai geboren op 7 mei 1923. Hij werd in augustus 1942 door de bezetter naar Oostenrijk gezonden om er te gaan werken, waar hij op 9 april 1945 werd neergeschoten. Door de afdelingsbrigade van het Belgisch leger, werd over een paar maanden zijn lijk ontdekt; het werd overgebracht naar Brussel en door de bijzondere inspanning van burgemeester Dr. Haelterman, werd verkregen het stoffelijk overschot naar zijn geboortedorp over te brengen.

Dit gebeurde dan op zaterdag 8 september, waar het naar Sinaai werd gebracht door een legerauto van het Rode Kruis, omstreeks 10 uur in de voormiddag, waar het werd opgehaald in het gemeentehuis, om de bevolking van Sinaai en anderen de gelegenheid te geven het stoffelijk overschot van Georges De Plukker te kunnen groeten, wat dan ook zondag van in de vroege morgen gebeurde.

Te 9.30 u. vormde er zich een stoet op den Dries, met al de plaatselijke verenigingen, de schoolkinderen, de oudstrijders van de beide oorlogen, gemeente-overheden en bedienden. Even vóór 10 u. kwamen de preestelijkheid het stoffelijk overschot aan het gemeentehuis afhalen, dat gedragen werd door soldaten van de oetlog 1940-45, begeleidt door de Rijkswacht van Eksaarde,

en de plaatselijke politie. Vooraan speelde de Kon. Harmonie een treurig doedelied. Langs de Dorpstraat ging het dan naar de kerk (die bij de aankomst van het stoffelijk overschot reeds honnevol was), alwaar te 10 uur een plechtige H. Mis werd opgedragen met offer.

Na de plichtigheid in de kerk werd het stoffelijk overschot van Georges De Plukker op het erepark van de oudstrijders bijgezet. Aan het open graf, dat bedolven was met bloemen en een prachtige ruiker vanwege het gemeentebestuur, was het burgemeester Dr. Haelterman die een rede uitsprak, waarin hij het korte leven schetste van de gevallen Georges De Plukker, de brave ziel van Sinaai, die op 22-jarige leeftijd van het leven werd beroofd. De plichtigheid werd besloten met het spelen van het „Vaderlands Lied“.

Hartroerend was dan nog vooral de dankrede van de kranige 70-jarige vader Gustaaf, die allen dankte om de algemene en opechte eerbewijzen, zijn zoon aangedaan.

SINAAINAREN DIE STIERVEN IN 1998

Onder Sinaainaren verstaan we de personen die er verbleven bij hun overlijden, deze die er lange tijd hebben gewoond of deze die er geboren zijn.

-januari

- 01 Nelly Meutermans (47 j), e. v. Walter Van Puyvelde, Godelievelaan
- 07 Gerard De Jaegher (83 j), e. v. Annie Scheerlinckx, Neerstraat
- 17 René Bruyninckx (69 j), e. v. Marie-Louise Peeraer, Puiveldestraat

-februari

- 02 Achiël De Vijlder (85 j), e. v. J. De Keersmaeker, w. v. M. Vercauteren, Luitentuit
- 04 Alma Laureys (87 j), w. v. Ludovicus Meul, overleden te Nieuwkerken
- 07 Frans Van Bocxlaer (77 j), w. v. Adrienne Laheyne en Godelieve van Goethem
- 08 Gerarda Broeckaert (86 j), w. v. Florent Van Acker, overleden te Sint-Niklaas
- 13 Gerarda Van Mele (91 j), overleden te Lokeren
- 23 Frans Vercauteren (93 j), w. v. Palmyre Beirens, E. Tinelstraat
- 25 Charlotte De Coster (86 j), w. v. Alfons De Permentier, Molenstraat
- 27 Oswald De Smet (72 j), e. v. Anna Rooms, Zwaanaardestraat

-maart

- 12 Lief Vaël (55 j), e. v. Herman Van Couwenberghe, Luitentuit
- 21 Paula Van Driessche (79 j), w. v. Oscar Nobels, Hulstbaan
- 21 Cyriel De Clercq (72 j), e. v. Denise Derweduwën, overleden te Sint-Niklaas
- 25 François Martens (68 j), e. v. Leonarda Raemdonck, Wijnveld
- 27 Marcel Van de Vijver (58 j), e. v. Andrea Cornu, Neerstraat
- 29 Louis Van Driessche (72 j), e. v. Celestine Smet, overleden te Sint-Niklaas
- 30 Martha Poppe (90 j), w. v. Arthur Laureys, overleden te Eksaarde

-april

- 01 Germaine Goossens (80 j), w. v. René De Plukker, Hulstbaan
- 01 Marcel De Clercq (78 j), w. v. Joanna Penninger, overleden te Lokeren
- 08 Edward De Vijlder (88 j), w. v. Paula De Grave, Molenstraat
- 13 Polidoor De Block (86 j), e. v. Alice Delacourt, Hulstbaan
- 17 Margareta Van Grembergen (91 j), w. v. Andre Ongena, Wijnveld
- 09 Margareta Pauwels (94 j), zuster Reparatrice, overleden te Brussel
- 20 Aloïs Van de Voorde (91 j), e. v. Martha De Backer, Stenenmuurstraat
- 25 Elza Thuysbaert (80 j), Sinaaidorp
- 28 Germaine Vaël (89 j), Mariazuster v. Franciscus, overleden te Antwerpen

-mei

- 01 René Ongena (85 j), w. v. Germaine Ivens, Dries
- 07 Joris Van den Bossche (75 j), Wijnveld
- 08 Leontine Steels (95 j), w. v. Louis Beirnaert, RH Vleeshouwersstraat
- 13 Beatrix Van de Velde (91 j), w. v. Louis De Wilde, RH Vleeshouwersstraat
- 19 Kamiël Wauters (70 j), e. v. Lea Minnebo, Vleeshouwersstraat
- 24 Victorina Van Brussel (90 j), w. v. Emiel De Tender, overleden te Gent
- 27 Maria Pincé (90 j), w. v. Petrus Pannier, RH Vleeshouwersstraat

-juni

- 16 André Heyndrickx (64 j), e. v. Marie-José Robijn, overleden te Hechtel
- 21 Denise De Looze (49 j), e. v. Leon Schobijn, Wijnveld

-juli

- 16 Maria D'Hondt (78 j), w. v. Roger Cornu, overleden te Sint-Niklaas
- 17 Cyriel Heyens (69 j), e. v. Amata Ryckaert, Zwaanaardestraat
- 21 Etienne De Plukker (55 j), e. v. Christiane Poppe, Hulstbaan
- 23 Eric Yzewijn (44 j), e. v. Sonja De Vogel, Katharinastraat

-augustus

- 03 Godelieve De Cock (71 j), e. v. Marcel Van Acker, Hulstbaan
- 08 Elisa Beirnaert (92 j), w. v. Leonard De Permentier, overleden te Sint-Pauwels
- 12 René Plaquet (72 j), e. v. Maria Van Osselaer, Zwaanaardestraat
- 14 Joris Van Damme (69 j), e. v. Annie Laheyne, overleden te Sint-Gillis-Waas
- 18 Suzanne Seghers (86 j), w. v. Jozef Vercauteren, RH Vleeshouwersstraat
- 20 Stefanie Verbraecken (89 j), w. v. Prosper Cerpentier, Sinaai
- 21 Anna Van de Putte (85 j), w. v. Gerard De Cock, Hooimanstraat
- 27 Florent Ivens (89 j), w. v. Leona Buysse, overleden te Sint-Gillis-Waas

-september

- 06 Albert Van Osselaer (83 j), w. v. Maria Van Gucht, Cadzandstraat
- 06 Albert Van Vossel (81 j), e. v. Irène Schatteman, Sinaaidorp
- 13 Emiel De Vos (82 j), onderpastoor te Sinaai van 1949 tot 1952
- 14 Romanie Polfliet (91 j), w. v. Alfons Vercauteren, overleden te Sinaai
- 15 Augusta De Wilde (80 j), w. v. Louis De Wilde, overleden te Stekene
- 25 Germaine De Cock (89 j), w. v. Alfons Aelbrecht, overleden te Sinaai
- 27 Leon Van Boven (68 j), w. v. Yvonne Gref, E. Tinelstraat
- 30 Irma Beirens (85 j), w. v. Maurits Ongena, overleden te Lokeren

-oktober

- 12 Paula Van Eetvelde (74 j), w. v. Cyriel Verschraege, Sinaai
- 15 Angela Moors (74 j), w. v. Raoul V. d. Berghe en Louis Bracke, Hemelsbreedte
- 23 Albert Seghers (89 j), w. v. Irma Vercauteren, Zwaanaardestraat
- 26 Alice Geutens (79 j), e. v. Cyriel Van Driessche, overleden te Sint-Niklaas
- 29 Helena Beirnaert (83 j), w. v. Guillaume De Greyt, Molenstraat
- 31 Hubert Strobbe (58 j), e. v. Agnes Duerinck, Wijnveld
- 31 Walter De Meester (60 j), overleden te Lokeren

-november

- 06 Clara Maes (92 j), w. v. René Uytendhouwen, overleden te Sint-Niklaas
- 07 Gerard De Vlieger (87 j), w. v. Othilia Van Gestelen, Hulstbaan
- 08 Renata Lecocq (71 j), e. v. Cyriel Van Rysselberghe, Hulstbaan
- 10 Karel Maes (46 j), e. v. Anita De Mulder, overleden te Brugge
- 15 Oscar De Wilde (92 j), w. v. Adeline Haeck, overleden te Sint-Niklaas
- 18 Jeannine Nobels (45 j), e. v. Jean-Pierre Puts, overleden te Belsele
- 26 Antoine Van den Elsken (76 j), e. v. Lydia De Baere, Wijnveld

-december

- 08 Maria Annaert (83 j), w. v. Maurice Tempels, overleden te Moerbeke
- 12 René De Block (72 j), Stenenmuurstraat
- 17 Jozef Polfliet (84 j), e. v. Elisabeth Van Gucht, overleden te Waasmunster
- 17 Ilda Moens (91 j), w. v. Jozef Maes, overleden te Sint-Niklaas

Een rijkelijk gevulde tafel bij het huwelijk
van Jules Vercauteren en Marguerite De Beule

Sinaai 27 september 1910

